

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย
เรื่อง ประกาศใช้แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด"
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙
****

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นไปตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) โดยมุ่งเน้นการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะการจัดการขยะอินทรีย์หรือขยะเปียกตามโครงการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะรีไซเคิลชุมชนตามโครงการขับเคลื่อนธนาคารขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อ มีการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้อง รวมไปถึงการลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง(single – use plastics) และการให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการบริหารจัดการขยะภายในหน่วยงาน โดยให้ความสำคัญต่อเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ เช่น อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) รวมทั้งการดำเนินงานของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย(Clusters) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นระบบ และกลไกในการติดตามประเมินผลในการดำเนินการขับเคลื่อนแผนบริหารจัดการขยะของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอย (Clusters)

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ และประกาศใช้แผนแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนให้บรรลุผลตามเป้าประสงค์ รวมทั้งเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายสมพงษ์ บุญทิพย์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

แผนปฏิบัติการจัดการ
ขยะมูลฝอยชุมชน"จังหวัดสะอาด" ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย
อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

คำนำ

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขนไม่มีประสิทธิภาพ ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

สารบัญ

เรื่อง หน้า

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมา

กรอบแนวคิด

หลักการจัดการ

เป้าหมาย

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

บทที่ ๓ ยุทธศาสตร์การจัดการขยะมูลฝอยของ

บทที่ ๔ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

ภาคผนวก

ความเป็นมา

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นการมุ่งผลสู่การขับเคลื่อน Sustainable Development Goals : SDGs ภายใต้เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓ และ เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้นเป้าประสงค์ที่ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบายยุทธศาสตร์และการวางแผนระดับชาติ แม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความเป็นเจ้าของพื้นที่ร่วมผลักดันตามเป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้กระทรวงมหาดไทยจึงได้เร่งผลักดันให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเริ่มดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) : ซึ่งได้สิ้นสุดในปี ๒๕๖๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดรับกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล พันธกรณีระหว่างประเทศ การควบคุมป้องกันการเกิดของเสียจากต่างประเทศ (Trans-boundary Movement of Wastes and Recyclables) รวมถึงสถานการณ์โรคระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-๑๙) โดยใช้หลักการจัดการสมัยใหม่ตามหลักสากลที่นานาอารยประเทศใช้บริหารจัดการขยะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน–เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP: Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการขยะ (Public Private Partnership) หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขนไม่มีประสิทธิภาพ ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยการขับเคลื่อนกระบวนการผ่านแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

กรอบแนวคิด

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบ แนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดยมีมาตรการ และแนวทางการจัดการที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย การบริโภค การคัดแยกและนำกลับมาใช้ใหม่ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-design) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง เช่นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ในการร่วมรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต ตามหลักการขยาย ความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ในการจัดการขยะพลาสติก ขยะบรรจุภัณฑ์ ขยะอาหาร ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๒. การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้สินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำ การเรียกคืนกลับไปรีไซเคิลโดยผู้ประกอบการ การลดหรืองดใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อภาระต่อสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ และการสร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

๓. การจัดการ ณ ปลายทาง จะใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) ตามที่กำหนดไว้ในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ โดยจัดให้ มีระบบกำจัดแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย เช่น ระบบคัดแยกและนำกลับคืนวัสดุรีไซเคิล การเผาเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องฝังกลบให้น้อยที่สุด

๔. การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เพื่อสนับสนุนให้การจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบ แนวทางในการจัดการ และบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการขยะ เช่น การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ การจัดการขยะพลาสติก เป็นต้น การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ เพื่อแก้ปัญหาข้อติดขัดในการจัดการขยะ การพัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำมาใช้ ในการวางแผนและตัดสินใจในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงการวิจัยพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการขยะ

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย เห็นความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติงาน ด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” โดยแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเพื่อใช้ประกอบในการดำเนินโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ และประกอบการขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อที่จะสามารถดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในพื้นที่ตำบลศรีดอนไชย ให้มีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่อง

หลักการจัดการ

กรอบแนวคิดการจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ จะให้ความสำคัญกับการจัดการขยะควบคู่ไปกับการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นให้มีการลดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีการกำจัดที่ทันสมัยเพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมจากปัญหามลพิษต่าง ๆ ในระยะยาว ซึ่งแนวทางการจัดการดังกล่าว สามารถทำได้ ภายใต้หลักการและแนวทางจัดการขยะสมัยใหม่ที่ถูกนำมาใช้ในนานาอารยประเทศ ดังนี้

๑. แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ–เศรษฐกิจหมุนเวียน–เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ประกอบด้วย (๑) เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เป็นการนำความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมยุคใหม่มาพัฒนาต่อยอดพื้นฐานด้านทรัพยากรชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตรเพื่อยกระดับและเพิ่มมูลค่า ให้ผลผลิต เช่น การพัฒนาพลาสติกสลายตัวได้ทางชีวภาพ (compostable plastic) ผลิตภัณฑ์ทดแทนพลาสติกจากวัสดุธรรมชาติ (๒) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เป็นการนำทรัพยากรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประโยชน์ไปแล้ว หมุนเวียนกลับมาแปรรูปในกระบวนการผลิตอีกครั้ง เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (๓) เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) เป็นการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีความทนทาน มีอายุการใช้งานนาน และสามารถนำมารีไซเคิลใหม่ และลดการใช้หรือลดการเติมสารอันตรายในผลิตภัณฑ์ การจัดการขยะให้สอดคล้องกับแนวทาง BCG Model จะต้องเน้นการควบคุม ป้องกันการเกิดขยะประเภทต่าง ๆ เช่น ขยะอาหาร ขยะพลาสติก รวมถึงภาชนะบรรจุ หรือสิ่งหุ้มห่อสินค้าบรรจุภัณฑ์มีการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อลดการเกิดก๊าซเรือนกระจก เช่น การนำทรัพยากร กลับคืนจากของเสีย หรือใช้ประโยชน์จากของเสีย โดยการย่อยสลายทางชีวภาพ (Bio-conversion) การแปรรูปขยะ เป็นพลังงาน (Waste to energy) และการนำวัสดุรีไซเคิลมาแปรรูปใช้ใหม่ ส่วนที่เหลือจึงกำจัดในขั้นสุดท้าย โดยการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) ทั้งนี้ อาจต้องมีการผลักดันให้เกิดตลาดผลิตภัณฑ์ จากเศรษฐกิจหมุนเวียน รวมถึงการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีราคาที่สามารถแข่งขันได้ และเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภคในการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) ประกอบด้วย การลดการใช้ (Reduce) ที่แหล่งกำเนิด ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ การผลิต และการบริโภค การลดปริมาณการใช้ลงเหลือใช้เท่าที่จำเป็น หลีกเลี่ยงการใช้อย่างฟุ่มเฟือยเพื่อลดการสูญเปล่าและลดปริมาณขยะให้มากที่สุด การใช้ซ้ำ (Reuse) โดยการนำขยะบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้อีกโดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปหรือแปรสภาพ และการนำมาแปรรูปใช้ใหม่ (Recycle) เป็นการนำขยะรีไซเคิล ขยะบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้นำมาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตหรือผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งจะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยก่อนเข้าสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย สนับสนุนลดการเกิดก๊าซเรือนกระจกจากภาคของเสียได้อีกทางหนึ่ง

๓. หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP: Polluter Pays Principles) โดยการนำเครื่องมือ ทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ก่อมลพิษหรือผู้ก่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมต้อง เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติและแรงจูงใจให้เกิดการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของประชาชนในการจัดการขยะ

เป้าหมาย

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการจัดการขยะของประเทศ(พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ภายในปี ๒๕๗๐ มี ๖ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

๑. ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๘๐

๒. ขยะบรรจุภัณฑ์มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์

๒.๑ พลาสติก ร้อยละ ๑๐๐

๒.๒ แก้ว ร้อยละ ๘๖

๒.๓ กระดาษ ร้อยละ ๗๔

๒.๔ อะลูมิเนียม ร้อยละ ๘๑

๓. การลดปริมาณขยะอาหารเทียบจากปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ ๒๘

๔. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๕๐

๕. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐

๖. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐

ส่วนที่ ๒
ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

๑. สถานการณ์ขยะมูลฝอย

๑.๑ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น

จากการสำรวจข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย ซึ่ง แบ่งเขตการปกครองเป็นชุมชน จำนวน ๑๐ ชุมชน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านป่ารวก หมู่ที่ ๒ บ้านม่อนมะปราง หมู่ที่ ๓ บ้านแม่ลอยหลวง หมู่ที่ ๔ บ้าน หนองเลียบ หมู่ที่ ๕ บ้านทุ่งต้อม หมู่ที่ ๖ บ้านป่าตึงงาม หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่แม่ลอย หมู่ที่ ๘ บ้านม่อนหลวง หมู่ที่ ๙ บ้านทุ่งสง่า หมู่ที่ ๑๐ บ้านม่อนหินแก้ว พบว่า มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นรวมทั้งสิ้น ๔๗ ตันต่อเดือน

๑.๒ การเก็บรวบรวม ขนส่ง และกาจัดขยะมูลฝอย

จากการสำรวจข้อมูลขยะมูลฝอย ปี ๒๕๖๙ พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นมีปริมาณ ๕๖๔ ตันต่อปีองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชยไม่มีการเก็บขนขยะมูลฝอย ให้ครัวเรือนเป็นผู้จัดการเอง สำหรับการเก็บขนขยะมูลฝอยทางองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย ดำเนินการเก็บขนเองเฉพาะขยะอันตรายทั้ง ๑๐ จุด สถานที่กำจัดขยะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลศรีดอนไชย จำนวน ๕ แห่ง ปัจจุบันใช้พื้นที่ในการกำจัดขยะมูลฝอยไปแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยวิธีการฝังกลบและเทกอง

๒. ลำดับความสำคัญของปัญหาในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑) ปัญหาด้านชุมชน/การมีส่วนร่วม

๑.๑ กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีรูปแบบที่ต้องเพิ่มประสิทธิภาพและวิธีการดำเนินงานขาดความเด่นชัด

๑.๒ กลุ่มเป้าหมายที่จะสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ยังขาดความครอบคลุม อาทิเช่น เครือข่ายเยาวชน เครือข่ายร้านค้า เครือข่ายรับซื้อของเก่า เป็นต้น

๑.๓ ประชาชนขาดจิตสำนึก ขาดความตระหนัก ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยและมีการนำวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์น้อย

๒) ปัญหาด้านทรัพยากร

๒.๑ ขยะมูลฝอยประเภทย่อยสลายได้ ยังไม่มีรูปแบบการลดและใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ ปัจจุบันมีประชาชนส่วนน้อยที่มีการทำปุ๋ยน้ำ/ปุ๋ยชีวภาพ ทั้งนี้มีข้อจำกัดเรื่องสถานที่และมีพื้นที่ทำเกษตรกรรมค่อนข้างน้อย

๒.๒ ขยะรีไซเคิล ปัจจุบันกระทำโดยกระบวนการนอกระบบ คนเก็บของเก่าและร้านรับซื้อของเก่ามีประสิทธิภาพค่อนข้างดี แต่กระบวนการมีส่วนร่วมของคนเก็บของเก่าและร้านรับซื้อของเก่า ยังมีรูปแบบที่ไม่เด่นชัด

๒.๓ ขยะอันตรายจากชุมชนยังไม่มีการส่งเสริมการคัดแยกที่จริงจัง เนื่องจากเมื่อประชาชนคัดแยกแล้วไม่มีสถานที่กำจัดที่ถูกหลักสุขาภิบาลหรือจุดรวบรวมประจำชุมชน ทั้งนี้หาก อบต. จะนำส่งภาคเอกชนกำจัดเองยังไม่มีศักยภาพด้านงบประมาณ

๒.๔ ภาชนะ/ถังรองรับมูลฝอย มีไม่เพียงพอ กับปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นหรือมีสภาพเก่าชำรุดทรุดโทรม

๓) ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

๓.๑ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๓.๒ การบริหารจัดการสถานที่กำจัดมูลฝอยของ อบต. ที่ผ่านมายังต้องเพิ่มประสิทธิภาพและต้องเพิ่มระบบกำกับดูแลตามหลักวิชาการ

๓.๓ ขยะมูลฝอยมีมาก มีค่าใช้จ่ายในการจัดการสูง อบต.มีรายได้ไม่เพียงพอในการจัดการขยะมูลฝอย

๔) ข้อจำกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๑ ข้อจำกัดในการจัดสรรงบประมาณสำหรับก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการและการจัดหาเครื่องจักรอุปกรณ์ การจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร แม้ว่าจะมีการศึกษาและวางแผนการดำเนินการไว้ ทั้งนี้เพราะท้องถิ่นขาดแคลนงบประมาณ

๔.๒ อบต. ยังไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล ในปัจจุบันจะใช้วิธีการฝังกลบในการกำจัดขยะ

๔.๓ ปัญหาขาดแคลนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย เนื่องจากสถานที่กำจัดขยะในปัจจุบันได้ใช้พื้นที่ในการกำจัดขยะมูลฝอยไปแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งอาจส่งผลต่อการกาจัดขยะในอนาคต

๓. อุปสรรคในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑) ขยะมูลฝอยครัวเรือน/ชุมชน เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการลดคัดแยกขยะของประชาชน/ชุมชนตั้งแต่ต้นทางยังดำเนินการได้ไม่มีประสิทธิภาพ

๒) ขยะมูลฝอยครัวเรือนที่เกิดขึ้นมีการกำจัดแบบไม่ถูกสุขลักษณะ เป็นการเผาและฝังกลบส่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

๓) ข้อจำกัดด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

๔) ปัญหาการขาดแคลนที่ดินสำหรับใช้เป็นสถานที่กำจัด เนื่องจากต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากต้องมีสภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๕) ขาดความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดเตรียมโครงการเพื่อขอการสนับสนุนงบประมาณในการลงทุนก่อสร้างระบบจัดการขยะมูลฝอย/ของเสียอันตรายชุมชน/มูลฝอยติดเชื้อ

๖) การปนเปื้อนของของเสียอันตรายชุมชน ในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๗) ปัญหาการประกอบกิจการรื้อ คัดแยก อุปกรณ์อิเล็กทรอนิคส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช้แล้วได้แก่ โทรศัพท์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า และโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

๘) ศูนย์กำจัดของเสียอันตรายชุมชน ยังไม่มีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

ส่วนที่ ๓
ยุทธศาสตร์การจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

๑. วิสัยทัศน์ / พันธกิจ

วิสัยทัศน์ " ชุนชนสะอาด ปราศจากขยะอย่างยั่งยืน "

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมให้มีการจัดการขยะตั้งแต่ระยะต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒. ส่งเสริมให้เกิดการลดการเกิดขยะมูลฝอยทุกวิถีทาง โดยใช้หลัก ๓Rs หรือ ๓ช:ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่

๓. สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะของเสียอันตราย เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๕. เพื่อเป็นกรอบและทิศทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

๖. เพื่อเป็นแผนปฏิบัติการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และสามารถดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. วัตถุประสงค์

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน

๒. ขยะอินทรีย์ในครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์

๓. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และส่งกำจัดอย่างถูกวิธี

๔. ประชาชนในพื้นที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหางบประมาณในการจัดการและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๕. องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกและคณะกรรมการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. หน่วยงานภาครัฐทุกส่วนราชการเป็นหน่วยงานนำร่องในการดำเนินการบริหารจัดการขยะภายในหน่วยงานให้เกิดเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่อง

๓. ยุทธศาสตร์ของแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างวินัย ความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึกของคนในชุมชนสู่การจัดการอย่างยั่งยืน

๑. ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ให้ความรู้ ความเข้าใจ การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอยของเสียอันตรายจากต้นทางสู่ปลายทาง

๒. สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดการใช้ขยะและการคัดแยกขยะมูลฝอยของเสียอันตราย

๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าในชุมชนให้ใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากธรรมชาติไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

๔. สนับสนุนการซื้อหรือผลิตสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดการสร้างขยะที่ย่อยสลายยาก

๕. ตรวจสอบและดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ลักลอบทิ้ง/กำจัด ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน กากอุตสาหกรรม มูลฝอยติดเชื้อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการขยะในชุมชน

๑. ส่งเสริมให้ระยะต้นทางหรือครัวเรือนคัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง

๒. ส่งเสริมชุมชนต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

๓. สร้างแหล่งเรียนรู้การจัดการขยะ เช่น โรงเรียนสะอาดปราศจากขยะและของเสียอันตราย ชุมชนสะอาดปราศจากขยะและของเสียอันตราย เป็นต้น

๔.การตั้งจุดรวบรวมขยะอันตรายประจำชุมชนครบทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน

ส่วนที่ ๔
แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

แผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" ปี ๒๕๖๙

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบ แนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดยมีมาตรการ และแนวทางการจัดการที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย การบริโภค การคัดแยกและนำกลับมาใช้ใหม่ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๑. การจัดการขยะต้นทาง

๑.๑ คณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติงาน ดำเนินการตามแผน และรายงานผลการดำเนินงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

๑.๒ มีการจัดทำและดำเนินการตามแผนขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๓ มีการเสริมสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของผู้บริโภคให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและมีส่วนร่วมในการลด คัดแยก และนำขยะกลับมาใช้ใหม่

๑.๔ มีการส่งเสริมให้หน่วยงานภายในพื้นที่ตำบลศรีดอนไชยมีการคัดแยกขยะ

๒. การจัดการขยะกลางทาง

๒.๑ มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะทุกแห่ง

๒.๒ มีการวางมาตรการจัดการขยะมูลฝอยแยกประเภทให้สอดคล้องกับพื้นที่

๒.๓ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมรองรับขยะรีไซเคิลของอำเภอ

๒.๔ มีการขนของเสียอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมของเสียอันตรายของจังหวัด หรือมีการนำไปส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒.๕ มีมาตรการรองรับการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อชุมชน

๓. การจัดการขยะปลายทาง

๓.๑ ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง

๓.๒ มีการดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง

๓.๓ มีมาตรการส่งกำจัดและรายงานผลการจัดการของเสียอันตรายชุมชน

๓.๔ มีการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกวิธีและส่งไปกำจัด

๔. การบริหารจัดการ

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก

๒. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. จังหวัดได้มีการนำเสนอกิจกรรมการบริหารจัดการขยะเข้าสู่วาระการประชุมคณะกรรมการ

๔. มีการยกย่องเชิดชูเกียรติอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.)

๕. มีการยกย่องเชิดชูเกียรติครัวเรือนต้นแบบในการจัดการขยะมูลฝอย

๖. มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์โครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗. มีการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๘. มีการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น [รายปี (มฝ.๑) และรายเดือน (มฝ.๒)]

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมการดำเนินการเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการปฏิวัติ

๑. มาตรการส่งเสริมให้ประชาชนมีการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน
๒. มาตรการส่งเสริมการขับเคลื่อนธนาคารขยะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. มาตรการการดำเนินงานตามแผนรณรงค์ “แยกก่อนทิ้ง”
๔. มาตรการการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)
๕. มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนของเสียอันตราย (กลางทาง)
๖. มาตรการการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนให้ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง (ปลายทาง)
๗. มาตรการการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ด้านการจัดการ)
๘. มาตรการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้อ
๙. มาตรการการจัดการขยะพลาสติก

ลำดับที่	กิจกรรม	ห้วงระยะเวลาดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑	ศึกษาทำความเข้าใจเอกสารแนวทางการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ปี ๒๕๖๙	พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๙	สำนักปลัด
๒	ฝึกอบรมเรื่องการบริหารจัดการขยะตำบลศรีดอนไชย ให้แก่ผู้นำและประชาชนทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน	มิถุนายน-กรกฎาคม ๒๕๖๙	สำนักปลัด
๓	ชี้แจงแนวทางปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย	พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๙	สำนักปลัด
๔	ประชาสัมพันธ์การออกจัดเก็บและรวบรวมขยะของเสียอันตรายภายในชุมชนทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน	กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๙	สำนักปลัด
๕	ขับเคลื่อนธนาคารขยะ เพื่อคัดแยกขยะต้นทาง สร้างรายได้ และลดปัญหาปริมาณขยะ	มิถุนายน-กันยายน ๒๕๖๙	สำนักปลัด
๖	RE-X-RAY โครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน เพื่อบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	กุมภาพันธ์-กันยายน ๒๕๖๙	สำนักปลัด
๗	กิจกรรมรณรงค์การคัดแยกขยะ เพื่อขับเคลื่อนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ใช้หลักการ ๓Rs	กุมภาพันธ์-กันยายน ๒๕๖๙	สำนักปลัด

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑.๑) เมื่อได้มีการประชุมรับมอบนโยบายจากจังหวัดแล้ว ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจัดประชุมข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่เก็บขน ให้ทราบแนวทาง ขั้นตอน วิธีการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ตลอดจนแนวทางในการคัดแยกขยะ

๑.๒) กำหนดแนวทางหรือวิธีการจัดทำสัญลักษณ์แยกประเภทขยะ เพื่อความสะดวก ในการจัดเก็บขยะของเจ้าหน้าที่เก็บขยะ เช่น การใช้ถุงขยะสีแยกประเภท หรือการใช้สติ๊กเกอร์สีแยกประเภท ติดที่ถุงขยะ หรือการใช้เชือกสีแยกประเภทมัดปากถุงขยะ หรือการติดเทปกาวสีแยกประเภทที่ถุงขยะ เป็นต้น และดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ครัวเรือนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรู้ร่วมกัน

๑.๓) เริ่มการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และส่งเสริมการสร้างวินัย “แยกก่อนทิ้ง” และหลักการ ๓ ช (ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่) ภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ

๑.๔) จัดกิจกรรมเพื่อเริ่มต้นการปฏิบัติตามแผนรณรงค์ “แยกก่อนทิ้ง”

๑.๕) จัดทำสัญลักษณ์กำหนดจุดรวบรวมขยะแยกประเภทในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น การจัดทำป้าย ปักธง หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ เป็นต้น ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๑.๖) จัดทำประกาศหลักเกณฑ์ วัน เวลาในการเก็บขน ระบบขนส่งขยะ วิธีการ คัดแยกเส้นทางการเก็บขน จุดรวบรวมขยะ รวมถึงการบริหารจัดการขยะอินทรีย์ ขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” จังหวัดเชียงราย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ และขยะอันตรายชุมชน และประกาศเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบรับรู้โดยทั่วกัน เช่น เสียงตามสาย หอกระจายข่าว ป้ายประชาสัมพันธ์ การเคาะประตูบ้าน เป็นต้น

๑.๗) ให้จัดทำถังขยะแยกประเภท และนำไปวางตั้งไว้ในพื้นที่สาธารณะ อย่างน้อยจุดละ ๒ ถัง ประกอบด้วย ถังขยะสีน้ำเงินสำหรับขยะทั่วไป และถังขยะสีเหลืองสำหรับขยะรีไซเคิล ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๑.๘) รณรงค์และให้คำแนะนำให้ทุกครัวเรือนในเขตพื้นที่รับผิดชอบมีถังขยะอินทรีย์ ทุกครัวเรือน กรณีครัวเรือนไม่มีพื้นที่จัดทำถังขยะอินทรีย์ ให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีจุดรวบรวมขยะอินทรีย์ ตามตัวอย่างหรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๒) การสร้างการรับรู้และส่งเสริมการสร้างวินัย “แยกก่อนทิ้ง”

๒.๑) จัดให้มีการอบรมผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ความรู้วิธีการคัดแยกขยะ วัสดุรีไซเคิล ขยะอินทรีย์ และขยะอันตราย

๒.๒) จัดให้มีการอบรมครูในโรงเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่อง การบริหารจัดการขยะในครัวเรือนและการแยกขยะก่อนทิ้ง เพื่อให้ถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน และให้ นักเรียนนำไปถ่ายทอดให้กับผู้ปกครอง และนำไปปฏิบัติในหมู่บ้าน/ชุมชน

๒.๓) ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบรมให้ความรู้แก่ผู้แทนครัวเรือนในเขตพื้นที่ ความรับผิดชอบ หารือร่วมกันเรื่องวัน เวลา และกำหนดเส้นทางการเก็บขน รวมถึงจุดรวบรวมขยะ การบริหารจัดการขยะอินทรีย์ ขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล และขยะอันตรายชุมชน เพื่อนำไปประกอบการจัดทำประกาศ

ภาคผนวก

จุดรวบรวมของเสียอันตรายขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนไชย

แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์แนวใหม่ RE-X-RAY

โครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน เพื่อบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

